

สรุปผลการดำเนินการขับเคลื่อนนโยบายของกรมปศุสัตว์ระดับพื้นที่
จังหวัดจันทบุรี (DLD Co - ordinator : DLD – C) รอบ ๒/๒๕๖๖

แผนงาน: โครงการฟาร์มเครือข่ายผสมเทียมโคเนื้อเพิ่มรายได้

๑. วัตถุประสงค์: ๑.๑ เพื่อเพิ่มผลผลิตให้ฟาร์มเครือข่าย

๑.๒ เพื่อป้องกันและเฝ้าระวังโรคระบาด

๑.๓ เพื่อเพิ่มรายได้และลดต้นทุนฟาร์มเครือข่าย

๒. เป้าหมาย: เจ้าหน้าที่ผสมเทียม ๒ ราย และฟาร์ม ๒๐ แห่ง (เจ้าหน้าที่ผสมเทียม ๑ คน ต่อจำนวน ๑๐ ฟาร์ม)

๓. หน่วยงานผู้รับผิดชอบ: - สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดจันทบุรี

- สำนักงานปศุสัตว์อำเภอทุกอำเภอ

- ศูนย์วิจัยการผสมเทียมและเทคโนโลยีชีวภาพชลบุรี

๔. ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน

๔.๑ ศูนย์วิจัยการผสมเทียมฯ ประชุมชี้แจง สนง.ปศจ.

๔.๒ สนง.ปศจ. ส่งรายชื่อ จันท.ผสมเทียมและรายชื่อเกษตรกร

๔.๓ ศูนย์วิจัยการผสมเทียมฯ อบรม จันท.ผสมเทียม ของ สนง.ปศจ.

๔.๔ สนง.ปศจ. สืบหาข้อมูลตามแบบสำรวจและส่งให้ศูนย์วิจัยการผสมเทียมฯ

๔.๕ จันท.ผสมเทียม ประชุมชี้แจงฟาร์มเครือข่าย

๔.๖ จันท.ผสมเทียมถ่ายทอดความรู้ด้านการจัดการฟาร์มให้ฟาร์มเครือข่าย

๔.๗ ศูนย์วิจัยการผสมเทียมฯ และ สนง.ปศจ. ร่วมปฏิบัติงานการจัดการระบบสืบพันธุ์

๔.๘ จันท.ผสมเทียม ปฏิบัติงานด้านผสมเทียมและช่วยงานด้านสุขภาพสัตว์

๔.๙ เกษตรกรเครือข่าย ช่วยกรมปศุสัตว์เฝ้าระวังโรค

๔.๑๐ สรุปและประเมินผลการปฏิบัติงาน

๕. ผลผลิต (Out put) และผลลัพธ์ (Out come)

ผลผลิต (Out put): เกษตรกรฟาร์มเครือข่ายมีผลผลิตและโคเนื้อได้รับการผสมเทียมเพิ่มขึ้น

ผลลัพธ์ (Out come): เกิดเครือข่ายการป้องกันและเฝ้าระวังโรค เกษตรกรสามารถจัดทำระบบการป้องกันโรค และการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม (GFM) เพื่อยกระดับฟาร์มให้ดียิ่งขึ้น

๖. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key Success Factor)

๖.๑ การวางแผนที่ดี: เมื่อได้รับทราบนโยบายของกรมปศุสัตว์แล้ว ต้องมีการทำความเข้าใจในรายละเอียดโครงการ ทำความเข้าใจเป้าหมายให้ชัดเจนร่วมกันทุกหน่วยงาน โดยผลการดำเนินกิจกรรมไม่ได้เป็นเพียงผลของการทำงาน แต่เป็นผลผลิตที่ส่งผลกระทบต่อเกษตรกร และภาพรวมของประเทศด้วย จากนั้นจึงกำหนดบทบาทของแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน ปฏิบัติตามบทบาทของตน และเรียนรู้เข้าใจในบทบาทของผู้อื่นในทีม เพื่อร่วมกันดำเนินกิจกรรมให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

๖.๒ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ: นโยบายที่ได้รับมอบหมายมีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีบทบาทรับผิดชอบหลักในส่วนต่างๆ ดังนั้นการทำงานร่วมกันจำเป็นต้องมีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยให้การทำงานราบรื่น ลดความซ้ำซ้อน และลดปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติงาน

๖.๓ ทักษะและความสามารถของทีมงาน: การดำเนินงานจำเป็นต้องใช้ทักษะและความสามารถเฉพาะด้านอย่างเหมาะสมโดยเฉพาะในเรื่องของความเข้าใจและการจัดการด้านระบบสืบพันธุ์ นอกจากนี้ยังต้องมีทักษะอื่นๆ เช่น การประสานงาน การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า รวมถึงทักษะการสื่อสารที่มีความจำเป็นในการทำงานเช่นกัน ทั้งนี้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนเป็นผู้มีประสบการณ์ทั้งในพื้นที่และในสายงานเป็นอย่างดี ทำให้การดำเนินกิจกรรมสำเร็จได้อย่างคล่องตัว

๖.๔ ความร่วมมือจากเกษตรกร: ความร่วมมือและการให้ข้อมูลของเกษตรกรถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินงาน และการนำข้อมูลที่ได้รับมาปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานให้มีความเหมาะสมทั้งด้านการเข้าไปแก้ไขปัญหาด้านระบบสืบพันธุ์และการจัดการระบบสืบพันธุ์ การป้องกันและเฝ้าระวังโรคให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น

๗. ปัญหาอุปสรรค: ในช่วงของการดำเนินโครงการอาจพบปัญหาในส่วนของเกษตรกรบางรายที่มีประสบปัญหาด้านรายได้หรือต้นทุนส่วนบุคคลทำให้อาจมีความจำเป็นต้องมีการเลิกเลี้ยงไป จึงจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนรายชื่อเกษตรกรผู้เข้าร่วมระหว่างดำเนินการ

๘. ข้อเสนอแนะ: อาจพิจารณาให้อาสาปศุสัตว์เข้ามาร่วมอบรมและช่วยงานด้านการเฝ้าระวังโรค และช่วยแบ่งเบาหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ในบางส่วนเพื่อให้มีการขยายเครือข่ายที่เข้มแข็งและยั่งยืน